

(The National Interest, 5.7.2011)

Прослава Дан независности, наравно, представља један од годишњих врхунаца изражавања патриотизма у Сједињеним Америчким Државама. Амерички патриотизам, међутим, прати осећање које би се прикладније могло назвати национализмом, иако Американци само изузетно за себе користе ту ознаку.

Та етикета се делимично избегава због негативније конотације речи *национализам* у односу на много позитивније асоцијације које прате реч *патриотизам*

. Али употреба ове речи у Америци није само ствар семантике. У неким другим земљама термин "националиста" је прихваћен без икаквих резерви. Реч је чак део имена главних политичких странака, које су некада биле и владајуће, у земљама као што су Тајван и Бангладеш. Неименовани национализам на који наилазимо у Сједињеним Државама иде скупа са америчком „изузетношћу“. Осећање које ту превладава није некаква карактеристика национализма каква се може уочити на местима као што су Тајван и Бангладеш, већ специфична америчка варијација који није могла настати на другим местима. Експлицитно порицање национализма део је онога што је 'изузетно' у америчкој изузетности. Као што сам

[недавно истакао](#)

, 'изузетништво' (*exceptionalism*

) чије погонско гориво представља национализам има неколико несрећних последица.

Пошто национализам није исто што и патриотизам, потребно је препознати разлику. Џорџ Орвел, [у есеју](#) написаном пре 66 година, нуди ову перспективу:

Пише: Пол Пилар
среда, 13 јул 2011 17:10

"Национализам се не сме бркати са патриотизмом. Обе речи се обично користе у толико неодређеном смислу да се свака дефиниција може оспорити, али морају се разликовати те две различите и чак супротстављене идеје. Под "патриотизмом" подразумевам приврженост одређеном месту и начину живота, за које се верује да су најбољи на свету, али без жеље да се наметну другима. Патриотизам је по својој природи дефанзиван, и у војном и у културолошком смислу. Национализам је, пак, неодвојив од жеље за влашћу. Неуништиви циљ сваког националисте је да прибави више моћи и престижа, не за себе него за нацију или другу јединицу у којој је изабрао да утопи своју индивидуалност."

Орвел се држи широког - и изразито негативног - концепта национализма, који може подразумевати лојалности према нечему што није национална држава. На уму је имао енглеску интелигенцију из 1940-тих, али нешто од онога што је описао у свом есеју се да лако препознати у америчком национализму данас. Ту спадају не само тежња за што више моћи већ и неоснована самоувереност и уверење да је њихов начин рада и живљења супериоран у односу на све друге и да је универзално применљив.

И док се упуштамо у честито и благотворно изражавање патриотизма, тј. "приврженост одређеном месту и одређеног начину живота", и то не само 4. јула, већ и током целе године, хајде да се држимо чистог патриотизма и стално будемо свесни Орвелове дистинкције те да га не бркамо са нашим национализмом.

Пол Р. Пилар (Paul R. Pillar) јесте директор студија безбедности на Универзитету Џорџтаун и бивши национални обавештајни официр за Блиски исток и Јужну Азију.

Превод: **НСПМ**